

סוטה כד

לא שותות ולא נוטלות כתובה		ארוסה ושומרת יבם
לא שותות ולא נוטלות כתובה		אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, ובת ישראל לממזר ולנתין
לא שותות ולא נוטלות כתובה		האומרת טמאה אני, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת איני שותה
נוטלות כתובה ולא שותות		אמר בעלה, איני משקה, ושבעלה בא עליה בדרך
ובה"א: או שותות או לא נוטלות כתובתן	בש"א: נוטלות כתובה ולא שותות	מתו בעליהן עד שלא שתו
וחכ"א: יכול הוא להפרישה ולהחזירה לאחר זמן	לא שותות ולא נוטלות כתובה, דברי ר"מ	מעוברת חבירו ומניקת חבירו
ר"א אומר: יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות הימנה	לא נוטלות כתובה ולא שותות	איילונית, וזקינה, ושאינה ראויה לילד
או שותות או לא נוטלות כתובה		ושאר כל הנשים
שותה ומותרת לבעלה		אשת כהן
שותה		אשת סריס
		ע"י כל עריות מקנין, חוץ מן הקטן וממי שאינו איש
ב"ד מקנין להן		מי שנתחרש בעלה, או נשחטה, או שהיה חבוש בבית האסורין;
ר' יוסי אומר: אף להשקותה, לכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה	לא להשקותה אמרו, אלא לפוסלה מכתובתה	

הנחה שיוצאת מהמשנה: מישתא הוא דלא שתייא, הא קנוי מקני לה,

המקור לדין זה מהתורה: מה"מ? דת"ר: (במדבר ה) **אכר אל כני ישראל ואנרות** - לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי;

שיוד דברי המשנה לדעת תנאי: ומתני' מני? רבי יונתן היא, דתניא:

במדבר פרק ה

(יב) דָּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ וּמָעַלָה בּוֹ מַעַל: (יט) וְהִשְׁבִּיעַ אֶתְּהַן הַפֶּהוּן וְאָמַר אֵל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אֶתְךָ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁ הַנִּקְי מִמִּי הַמְרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה: (כ) וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִטְמַאת וְיִתֵּן אִישׁ בֶּדֶךָ אֶת שְׁכָבְתוֹ מִבְּלַעְדֵי אִישׁ: (כט) זֹאת תִּזְכָּרְתָּ וְאֵת תִּזְכָּרְתָּ אֵשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה:

ר' יונתן	רבי יאשיה	
פרט לשומרת יבם	פרט לארוסה	תחת א"פ
לרבות אשת חרש, ואשת שוטה, ואשת שעמום	לרבות שומרת יבם	א"פ א"פ
פרט לארוסה	מיבעי ליה: להקיש איש לאשה ואשה לאיש.	אשר תשטה אשה תחת א"פ
מר אלימא ליה ארוסה, דקידושי דידיה וסוקלין על ידו	ומר אלימא ליה שומרת יבם, דלא מיחסרא מסירה לחופה.	מה עומד מאחורי דבריהם?

קושי על שתי דעות אלו: אלא טעמא דכתיבי הני קראי, הא לאו הכי, הוה אמינא ארוסה שתיא, והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה: **מכאן א"פ - משקדמה שכיבת בעל לבעול, ולא שקדמה שכיבת בעול לבעול!**

תירוץ: אמר רמי בר חמא: משכחת לה, כגון שבא עליה ארוס בבית אביה.
קושי: דכוותה גבי שומרת יבם, כגון שבא עליה יבם בבית חמיה, הא שומרת יבם קרית לה? אשתו מעלייתא היא, דהאמר רב: קנה לכל!
תירוץ: כשמואל, דאמר: לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.
קושי: אי הכי, לימא, רב דאמר כרבי יאשיה, ושמואל דאמר כרבי יונתן!
תירוץ: אמר לך רב: אנא דאמרי אפילו לרבי יונתן, מדאיצטריך קרא למעוטה, מכלל דאשתו מעלייתא היא.